

рапытъ му. “Добрѣ правишь, юначе, думаше ми татаринътъ, добрѣ правишь. „ И додѣ още ся съ него гавликахмы, видѣхмы да ся зададе единъ облакъ отъ прахъ, не далеко отъ насъ ; още малко и ето повече отъ триста татари тичахъ стремително врѣхъ насъ.

“ Не бой ся, никакъ, рече ни тойзи, комуто животътъ пощадихъ ; Азъ съмъ главатаръ-тъ на тѣзи четъ. „ И наистиннъ, съ едно помахваніе на рѣкъ спрѣ войницытъ си, които бѣхъ готовы да ны скастриятъ, като имъ поговори по языкътъ имъ нѣколко думы, отъ които азъ нищо неможѣхъ да разберѣ, полкътъ имъ ся раздѣли на двѣ и ный двама съ Болеслава минѣхмы прѣзъ срѣдъ.—

“Е, юначе ! Рече ми пакъ главатарътъ имъ, нѣмахъ ли право, когато ти казвахъ, че добрѣ правишь ? ты ми пощади животътъ, ето сега и азъ опазвамъ твойтъ животъ. Добро нѣщо е по нѣкога да смиява нѣкой животътъ на одного неприятели, а най-вече на одного разбойника. Слушай, приятелю, ако че ты нападишъ, азъ изпълнихъ изискваніето на занятіето си, както и ты твоѣтъ дльжность да ся забранишь, ты мя сгруха както трѣбаше ; нѣка ся простимы, нека ся пригърнемъ. „ Послѣ пакъ приложи : “Нощта приближава, и съвѣтувамъ тя да не пѣтувашъ въ това врѣме по тѣзъ страны ; тѣзи челоуѣцы ще ся разидатъ, всякой ще залови мѣстото си и азъ не можъ да станъ поручитель за безопасность-тъ ти. Ето видишь тамо на-десно на вѣбѣлтъ единъ твърдѣль,